

MAGYAR SZÓ

BODNÁR ÉVA VERSE

IVASKOVICS JÓZSEF ZENÉJE

Ó, te drá-ga, ő - si ma-gyar szó, lel - ke-met táp-lá - ló, si - mo-ga-tó
dal - lam. Kő-rül - ő - lelsz, — mint egy — pu - ha ta-ka-ró, míg
íz - lel-get - lek, kós - tol-gat - lak hal - kan. Hogy is fe-led - né - lek? Hisz
a - nyám - tól ka-pott drá-ga a-ján-dék vagy te is! Keb-lem-re szo-rít-va ő-riz-lek, véd-lek...
ha han - gom el - csuk - lik, ak - kor is.

*Ó, te drága, ősi magyar szó,
lelkemet tápláló, simogató dallam.
Körülölelsz, mint egy puha takaró,
míg ízlelgetlek, kóstolgatlak halkán.
Hogy is felednék? Hisz anyámtól
kapott drága ajándék vagy te is!
Keblemre szorítva őrizlek, védlek...
ha hangom elcsuklik, akkor is.*